



Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.88/2025/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2025. szeptember hó 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a bíróság 2025. február hó 5. napján kihirdetett ügyszám. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a harmadfokú eljárásban 21.336,- (huszonegyezer-háromszázharminchat) forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat kötelezi.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A bíróság1 a dátum5. napján kihirdetett 26.B. 21.000/2020/56. sorszámu ítéletével a vádlottat társtettesként elkövetett hivatalos személy elleni erőszak büntette [Btk. 310.§ (1) bekezdés a) pont (2) bekezdés I. fordulat] miatt 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a szabadságvesztés büntetést végrehajtásának elrendelése esetén börtön fokozatban kell végrehajtani és a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A vádlottat hivatalos személy elleni erőszak büntette [Btk. 310.§ (1) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[3] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, részbeni felmentése és részbeni megalapozatlanság miatt, a vádlott bűnösségének a hivatalos személy elleni erőszak büntetében történő megállapítása (2. tényállás), valamint a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának a felemelése, végrehajtása felfüggesztésének mellőzése, közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] A vádlott és a védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

[5] A bíróság a dátum4. napján kihirdetett ügyszám. sorszámú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a vádlottat bűnösnek mondta ki a hivatalos személy elleni erőszak büntetében [Btk. 310.§ (1) bekezdés a) pont] is, büntetését halmazatinak tekintette, a szabadságvesztés büntetés tartamát 2 évre, a felfüggesztésének próbaidejét 2 év 6 hónapra súlyosította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[6] Törvényes határidőn belül az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának felemelése és végrehajtása próbaidőre történt felfüggesztésének mellőzése, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében fellebbezett.

[7] A védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából jelentett be fellebbezést.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.187/2025/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. A vádlott védője által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[9] Az ügyészi álláspont szerint az első- és a másodfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárását, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétettek.

[10] A bíróság1 az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy megítélése szempontjából releváns bizonyítási eszközöket beszerezte, a bizonyítási eljárás eredményképpen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott II. tényállási pontban írt magatartása nem bűncselekmény, ezért e vonatkozásban a vádiratban terhére rótt bűncselekmény miatt felmentette.

[11] Az ügyészi álláspont szerint a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt részbeni megalapozatlansággal bír, melyet kiküszöbölt.

[12] A megalapozottá tett tényállás a harmadfokú eljárásban a Be. 619. § (1) bekezdés szerint irányadó.

[13] E tényállás alapján a másodfokú bíróság a II. tényállási pontot érintően okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és a bűnösségére. A felülbírálat során megállapított tényállásban rögzített vádlotti magatartást is törvényesen minősítette hivatalos személy elleni erőszak bűntettének. A cselekmény minősítésével összefüggésben a másodfokú ítéletben kifejtett bírói érveléssel egyetértett.

[14] Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta és azokat értékelve helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában deklarált büntetési célok csak szabadságvesztés büntetéssel érhetőek el. A Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti irányadó középérték a vádlott esetében a halmazati büntetési szabályokra figyelemmel 7 év szabadságvesztés.

[15] A vádlott javára értékelhető enyhítő körülmények közül kiemelendőnek tartotta az ügyész a vádlottnak fel nem róható, az elévülési időt megközelítő tartamú, igen jelentős időmúlást, mely alatt Terheltl vádlott nem került összetűzésbe a törvénnyel. Az a tény azonban, hogy a vádlott kettő, egymást követő napon a politikai véleménynyilvánítás szabadságán túlterjeszkedve, következetesen erőszakos magatartást tanúsított Magyarország épületljét biztosító és jogszerűen eljáró rendőrökkel szemben, a vádlott fokozottabb társadalomra veszélyességére utal véleménye szerint. Erre figyelemmel úgy érvelt, hogy a büntetés céljának elérése érdekében a törvényi minimumnál súlyosabb szabadságvesztés kiszabása, és szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztéséről szóló rendelkezés mellőzése szükséges. A vádlott jelentős tárgyi súlyú bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítéltése esetén nem méltó a közügyek gyakorlására, ezért őt a harmadfokú eljárásban a Btk. 61. és 62. §-aira figyelemmel a szabadságvesztés büntetéssel arányosan mellékbüntetésül el kell tiltani a közügyek gyakorlásától. A másodfokú ítélet egyéb rendelkezéseit az ügyész törvényesnek találta.

[16] Indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, mellőzze annak próbaidőre történő felfüggesztését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését is szabjon ki. Rendelkezzen arról, hogy a szabadságvesztés büntetést a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben kell végrehajtani és a vádlott a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyebekben a másodfokú ítéletet a Be. 623. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[17] A vádlott kirendelt védője írásbeli fellebbezés indokolásában a másodfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott felmentését, ennek hiányában a büntetés lényeges enyhítését kérte. Indítványozta a megalapozatlan tényállás helyesbítését is.

[18] Jogi álláspontja az volt, hogy a hivatalos személy elleni erőszak büntette törvényi tényállása „akadályoz” tényállási eleme nem valósult meg. Álláspontja szerint az erőszak fogalma alá nem vonható védenca magatartása. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az erőszak és az akadályozás nem szinonim fogalmak.

[19] Nem értett egyet a védő azzal sem, hogy a vádlott által tárgyaknak a rendőrsorral irányába dobása kimerítette a hivatalos személy elleni erőszak elkövetési magatartását. Nem igazolt, hogy a rendőrök milyen tevékenységet végeztek akkor, amikor a vádlott a tárgyakat eldobta. Ha a terhelt el akarta volna találni a rendőröket, abban a helyzetben, amelyben volt, megtehetette volna. A tárgy leérkezésének hangja is igazolja, hogy nem találta el a rendőröket. Az eldobott tárgyak rendőri észlelésére sincs adat. Észlelés hiányában kérdéses, mennyiben akadályozhatta a vádlotti cselekvés a rendőri intézkedést. Kérte annak figyelembevételét is, hogy amennyiben megállapításra kerül az erőszak, az áttételes, nem közvetlen volt.

[20] A minősítés körében kifejtette, hogy a többféle elkövetési magatartás megvalósítása is természetes egységet képez. A több hivatalos személy sérelmére egységes eljárásuk során elkövetett hivatalos személy elleni erőszak is természetes egység.

[21] Vitatta a csoportos elkövetés megállapíthatóságát is az I. tényálláshoz kapcsolódóan. Alanyi oldalon szükséges, hogy az időben és térben történő együttes elkövetés felismerésre kerüljön. Az alanyi oldal nem volt teljes, a tüntetésen résztvevők nem ismerték fel az időben és térben történő együttes elkövetést. Ekörben a védő jelezte, hogy tisztában van azzal, hogy a harmadfokú felülbírálat az I. tényállási pontra nem terjedhet ki.

[22] Álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében az enyhítő körülmények nem kellő nyomatékkal kerültek értékelésre, a vádlott esetében az eltelt 7 év alatt kedvező életvezetés alakult ki, szabálykövető állampolgárrá vált. Ellene újabb eljárás nem indult, tüntetésekre sem jár. Az időmúlás az elévülési időt közelíti, védenca hosszú időn keresztül állt eljárás hatálya alatt. Terhelt1 vádlott korábban rákbetegségben szenvedő, jelenleg tünetmentes édesanyját is támogatja, aki összesen 116.000 forint havi jövedelemmel rendelkezik, melyből 150.000 forintot lakásbérletre fizet ki. A vádlott ételfutárként, masszörként dolgozik, vérplazma donor és véradó. Hasznos tevékenységével számos ember segítségére kíván lenni.

[23] A védő a korábban felsorolt indokai alapján kérte a vádlott előzetes mentesítésben részesítését.

[24] Úgy értékelte, hogy az ügyészség példát kíván statuálni a védencével szemben végrehajtandó szabadságvesztés indítványozásával, mely álláspontja szerint nem arányos sem a tettel, sem a bűnösségi körülményekkel, figyelemmel az igen jelentős időmúlásra is.

[25] Felhívta a figyelmet arra, hogy az ügyészség hasonló cselekmény miatt egy Momentumos politikus esetében csak a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének emelését indítványozta a harmadfokú eljárásban, holott a politikusi társadalmi szerepvállalás lényegesen nagyobb, mint egy egyszerű állampolgár esetében.

[26] A vádlott bejelentette, hogy a nyilvános ülésen munkahelyi kötelezettség miatt nem tud megjelenni. Előadta, hogy életvitele rendezett, édesanyját továbbra is segíti, több munkakörben dolgozik. Édesanyja egészségi állapotára vonatkozóan egészségügyi dokumentumokat csatolt. Kérte előzetes mentesítésben részesítését is arra tekintettel, hogy katonaként kíván a jövőben hazája szolgálatába állni.

[27] A harmadfokon eljáró ítéltábla az ügyet a Be. 621.§ (4) bekezdése szerinti nyilvános ülésre tűzte.

[28] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli átiratában írtakat fenntartotta.

[29] A vádlott védője az írásbeli fellebbezés indokolásában írtakat ismételte meg perbeszédében.

[30] Az ügyész súlyosításért bejelentett, valamint a vádlott és védő felmentést és enyhítést célzó fellebbezése nem vezetett eredményre, a fellebbezésük ugyanakkor eredményes az előzetes mentesítés alkalmazhatósága tekintetében. A fellebbviteli főügyészség átirata csak részben helytálló.

[31] Az ítéltábla megállapította, hogy a Be.615.§ (1) bekezdése alapján megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége, a fellebbezések a Be.615.§ (2) bekezdés a) pontja, valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjai alapján joghatályosak.

[32] Itt szükséges utalni arra, hogy a védelmi fellebbezés az ellentétes döntésre vonatkozott, a Be. 615.§ (3) bekezdés szerint a fellebbezés sérelmezheti a) az ellentétes döntést, b) kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583.§ (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[33] A harmadfokú bíróság a Be.618.§-a alapján megvizsgálta a fellebbezéssel támadott másodfokú határozatot, és azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Megállapította, hogy az eljárási szabályokat az első- és másodfokú bíróság maradéktalanul megtartotta. Olyan ok, amely a határozatok hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem állapítható meg.

[34] A Be.619.§ (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság a határozatát meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett döntés tekintetében megalapozatlan.

[35] Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban nincs helye bizonyításnak.

[36] A (3) bekezdés szerint, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés a lefolytatott bizonyítás alapját érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti.

[37] Az ítéltábla rögzíti, hogy a fentebb hivatkozott jogszabályhelyek alapján a harmadfokú eljárásban a felülbírálat az ellentétes döntéssel érintett tényállásra vonatkozhat, valamint az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő rendelkezésekre, amelyeket a Be. 583.§ (3) bekezdése rögzít. Ezek a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, az előzetes mentesítést is ideértve, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések, valamint a felmentő ítélet, megszüntető határozat indokolásának tartalma.

[38] Helyesen hivatkozott a védő arra, hogy az I. tényállásban írt cselekményre a harmadfokú felülbírálat nem terjed ki, az ekörben tett észrevételeire ezért az ítéltábla nem reflektál.

[39] A Be.593.§ (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölte, a II. tényállást kiegészítette, helyesbítette, mert a helyes tényállás az iratok tartalma, ténybeli következtetés alapján megállapítható volt. A Be.593.§ (1) bekezdés c) pontja szerint az ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg, mert egyik cselekményt illetően (II. tényállás) a felmentett vádlott bűnössége megállapításának volt helye. A (2) bekezdés szerint ebben az esetben a másodfokú bíróság az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat a megalapozatlan tényállásrészről illetően eltérően is értékelhette, tehát eljárási szabálysértés nem valósult meg. A másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[40] A másodfokú bíróság által megállapított történeti tényállás (II.) megalapozott, nem szenved a védő által írt hibában, iratellenesnek, téves következtetésen alapulónak nem nevezhető.

[41] A másodfokú bíróság részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat értékelte az elsőfokú bíróságtól eltérően, milyen logikai következtetéseket vont le, mellyel a harmadfokú bíróság egyetértett.

[42] A Be. 619.§ (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát a másodfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert az nem volt megalapozatlan.

[43] A védői érveléssel szemben a tényállás tartalmazza az elsőfokú ítélet [7] bekezdésében, hogy a épületl épületének biztosítását látták el az ott felsorolt rendőri szervek mindkét tényállásbeli napon, feladatuk annak megakadályozása volt, hogy illetéktelen személyek a épületl épületébe bemenjenek vagy azt megközelítsék. A vádlott által kézben tartott egyik, utóbb eldobott eszköz a felvételek szerint megfelelő súllyal rendelkezett ahhoz, hogy a több méterre álló rendőröket elérje, továbbá ítéleti bizonyossággal meg lehetett állapítani, hogy erős hanghatással járt, így fém italos dobozkénti megnevezésével az ítéltábla is egyetértett.

[44] A másodfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére a II. tényállásban írt magatartás kapcsán, a cselekmény minősítése törvényes, megfelel az anyagi jogszabályoknak.

[45] A büntetőjog nem határozza meg az erőszaknak a különböző törvényi tényállásoknál alkalmazható általános fogalmát, ezért azt minden egyes bűncselekmény vonatkozásában eltérően kell értelmezni. Jelen ügyben elbírált cselekmény esetében dologról személyre áttevődő erőszakkal is elkövethető, amelynek egyik tipikus formája a dobás. A másodfokú ítélet [31] bekezdésében írtak helytállóak.

[46] A palack és a fém italos doboz rendőrök felé dobása támadó magatartásként értékelhető, megvalósította az erőszak, mint törvényi tényállási elem fogalmát.

[47] Amennyiben az erőszak a hivatalos személy által szándékolt cselekvéssel szemben érvényesül, azt gátolja, nehezíti, tehát akadályozza, kimeríti a Btk. 310.§ (1) bekezdés a) pontban írt bűncselekmény törvényi tényállásának I. fordulatát. Az elkövetési magatartások közül a

Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott hivatalos személynek jogszerű eljárásban történő akadályozása olyan cselekvés, amely a hivatalos eljárással szemben érvényesül, megszakítja – legalább ideiglenesen – a hivatalos eljárás keretébe illeszkedő események, aktusok és az ezek által kiváltott történések zökkenőmentes összekapcsolódását, illetve lefolyását. A másodfokú ítélet [32]-[34] bekezdésben írtak helytállóak.

[48] A védelmi fellebbezés indokolásában előadott álláspont miatt az ítéltábla rögzíti, hogy az akadályozás nem jelent megakadályozást, a két fogalom nem azonos. A megakadályozás eredményt jelent, ebben az esetben a hivatalos személy a jogszerű eljárását nem tudja lefolytatni, az megghiúsul, ezzel szemben az akadályozás csak az eljárás megnehezítését jelenti, ettől az eljárás lefolytatható, befejezhető, mint ahogy jelen ügyben is történt.

[49] A dobálások miatt a rendőröknek a feléjük repülő tárgyakra is figyelmet kellett fordítani, amely a jogszerű eljárásukat megakasztotta, a fellépésük akadálytalanságával ellentétes irányba hatott.

[50] Figyelemmel arra, hogy a vád a II. tényállást érintően nem rögzítette a társas elkövetés tényeit, így helyesen a tényállásban sem kerültek megállapításra a társas elkövetésre vonatkozó tények (vádhoz kötöttség követelménye). Helyesen értékelte a törvényszék a II. tényállásban írt vádlotti magatartást a Btk. 13.§ (1) bekezdés szerint tettesként megvalósítotttnak.

[51] A vádlotti védekezésre tekintettel az ítéltábla is vizsgálta, hogy a cselekmény jogellenességét kizáró körülmény észlelhető-e. A vádlott és védője arra hivatkozott, hogy szabad véleménynyilvánítási jogát gyakorolta Terhelt1 vádlott, ezért nem állapítható meg a társadalomra veszélyesség. Álláspontjuk szerint a dobás, amely nem a rendőrsorfallat célozta, hanem mögé irányzott volt, véleményként értékelhető szimbolikus cselekedet volt.

[52] Ezen állásponttal az ítéltábla nem értett egyet, osztotta a törvényszék által az ítélet [36] bekezdésben kifejtetteket.

[53] Az irányadó tényállás szerint a vádlott cselekményeit az Országház épülete előtt lezajlott tüntetésen követte el, a rendezvény bejelentett célja egy meghatározott törvény elleni tiltakozás volt.

[54] A Kúria a Bfv.I.405/2020/6. számú végzésében kifejtette, hogy sem a gyülekezési jog, sem a véleménynyilvánítás szabadsága nem vehető parttalanul igénybe, illetőleg az utóbbi nem idézhet elő alapjogi összeütközést, nem ronthatja le az előbbihez rendelt békés jelleget, a békés gyülekezéssel pedig eleve nem fér össze a bűncselekményt megvalósító támadó jellegű erőszakos magatartás tanúsítása.

[55] A Kúria – ahogyan a törvényszék azt az ítélet [36] bekezdésben helyesen hivatkozta - a ügyszám3. számú végzésében rámutatott, hogy alapjoggyakorlásra hivatkozással (akár csak részben) igazolni a személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetését kizárt. Véleménynyilvánítás erőszakos magatartással, erőszakkal nyilvánvalóan nem gyakorolható.

[56] Az irányadó büntetés kiszabási körülmények a másodfokú ítéletben írt módosítással helyesen kerültek felsorolásra.

[57] A vádlott terhére rótt súlyosabb cselekmény 2-8 évig, az enyhébb 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A halmazati büntetéskiszabást szabályozó Btk. 81.§ (2) és (3) bekezdése szerint a büntetést 2 és 12 év közötti szabadságvesztéssel büntetendő, a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerinti középérték 7 év.

[58] A bűnösségi körülményekhez, valamint a cselekmények tárgyi súlyához illeszkedően halmazati büntetésül a minimum tartamban megállapított 2 év tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki a törvényszék, az ügyészi indítványban írt magasabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását az ítéltábla nem tartotta indokoltnak.

[59] A vádlott büntetlen előéletű, életkezdő fiatal, aki az eltelt időben rendezte a helyzetét, újabb eljárás nem indult ellene. Nehéz családi háttere ellenére is több helyen dolgozik megélhetése érdekében, albérletet fizet, rendezett életkörülményeket teremtett magának. Beteg édesanyját támogatja. Katonaként szeretne a jövőben szolgálni, részben emiatt, részben magasabban kvalifikált munkakör ellátáshoz szükséges számára az előzetes mentesítésben részesítés, melynek alkalmazását a védő a felsorolt indokai alapján indítványozta.

[60] Helyesen került meghatározásra a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartama is, annak súlyosítása sem indokolt, különösen az eltelt 7 évre figyelemmel. Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy a másodfokú ítélet [40] bekezdésében – szemben a rendelkező részben írt 2 év 6 hónap próbaidővel - 3 év szerepel. A rendelkező részben írt tartamnak megfelelően, mely a kihirdetett ún. kisítélettel is egyezik, a harmadfokú bíróság a nyilvánvaló elírást javította.

[61] A védő meggyőző indokolás mellett kérte a vádlott előzetes mentesítésben részesítését is. A lentebb tételesen kifejtettek alapján a vádlott előzetes mentesítését indokoltnak találta az ítéltábla.

[62] A büntetés célja a kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazásával kerül elérésre, azon túlmutató hátrányt azonban a vádlottnak nem indokolt elszenvednie.

[63] Az Alkotmánybíróság a 8/2015.(IV.17.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és erről az ítéletben rendelkezzen.

[64] A bírói gyakorlat egységes atekintetben, hogy az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, életvitelét, a cselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni. (BJD 9986)

[65] A Kúria az EBHévszám.B.13. számú határozatában ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is.

[66] A vádlott büntetlen előéletű, ellene az elmúlt 7 évben újabb eljárás nem indult. Igazoltan rendezett életvitele nem mutat olyan személyében rejlő kockázatot, amely miatt érdemtelen lenne a fent írtak alapján az előzetes mentesítésre. Mindezzért az ítéltábla a védő

indítványával egyetértve a vádlottat a Btk. 99.§ b) pontja és a Btk. 102.§ (1) bekezdése alapján előzetes mentesítésben részesítette annak érdekében, hogy megélhetését biztosíthassa, kvalifikáltabb munkát vállalhasson, és a katonasághoz történő felvételben ne legyen akadályoztatva.

[67] Az ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezési ugyancsak helytállóak.

[68] A fent írtakra tekintettel nyilvános ülésen a másodfokú bíróság határozatát az ítéltábla a Be.624.§ (1) bekezdése szerint részben megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a 623.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[69] A harmadfokú eljárásban felmerült kirendelt védői díjat az ítéltábla a Be. 617. § alapján alkalmazandó 613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, annak viselésére a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján a bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte.

[70] Az ítéltábla ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 458. § (3) bekezdése zárja ki. A harmadfokú bíróság ítéletet azon a napon emelkedik jogerőre, amikor azt meghozták.

helység3, 2025. szeptember hó 23. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Fatalin Judit
előadó bíró

dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A bíróság 2025. február hó 5. napján kelt ügyszám. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.88/2025/3. számú ítéletével eszközölt változtatással 2025. szeptember hó 23. napján jogerőre emelkedett.

helység3, 2025. szeptember hó 23. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke